

[Valdemar Sørensen.]

vor Anskuelse, at naar den Ordning, vi her har fastsat, administreres efter sin Hensigt, vil den være tilstrækkelig til at føre os ud over de værste Vanskeligheder, der kan ramme den Befolkningsgruppe, Lejerbefolkningen, som man ved denne Lovgivning har ment under de nuværende Forhold at maatte beskytte stærkere, end den er beskyttet i den almindelige Lejelovgivning.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale ærede Medlemmer et stemme for Udvalgets Ændringsforslag og for hele Lovforslaget.

Bangsted: Paa min Gruppens Vegne beklager jeg, at det ærede Udvalg ikke har ment det nødvendigt at værne ganske anderledes om Lejernes Interesser, end det fremgaar af de stillede Ændringsforslag. At Husejerne har mange Vanskeligheder, skal vi Nationalsocialister villigt indrømme, men Lejerne, den arbejdende Befolkning, er i Dag kastet ud i store økonomiske Vanskeligheder, for disse Tusinder af tapre Mennesker spiller Kroner og Øre en meget stor Rolle i den daglige Kamp for Tilværelsen. Det ærede Udvalg har tilmed paa et enkelt Punkt lagt en ny Byrde paa den arbejdende Befolkning, idet det foreslaas, at Udlejeren skal have Ret til at beregne sig 4 pCt. i Rente af de Beløb, han forskudsvis har afholdt i Aarets Løb til Ejendommens Opvarmning og Forsyning med varmt Vand. Omvendt har Lejeren aldrig faaet saa meget som en Brøkdel i Rente af det Forskud, han er i med sin Husleje. De 4 pCt. vil maaske ikke betyde særlig store Beløb, men det er heller ikke Beløbets Størrelse, der i dette Forhold er det afgørende, men Forslagets Aand og Tendens; det betyder i hvert Fald, at der nu lægges nye Udgifter over paa den arbejdende Befolkning. Som jeg udtalte ved første Behandling, bør al Huslejelovgivning, for at den overhovedet skal være til Nytte for Befolkningen, være socialistisk, men dette Forslag er det langt fra, og vi Nationalsocialister vil derfor ikke være med til at stemme for dets Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker Udvalget og glæder mig over, at der er opnaaet Enighed om alle de foreslaaede Ændringer, og over, at denne Enighed derefter strækker sig til, at man vil kunne gennemføre Lovforslaget saaledes, som det efter disse Ændringer vil komme til at se ud. Dels er der nogle Ændringer, som betyder en Klaring af visse Spørgsmaal, hvorom der kunde herske Tvivl, dels er der

et Par principielle Ændringer, som rækker noget længere ud: Den Ændring, hvorefter Bestemmelsen om frivillige Lejeoverenskomster stryges, er jo meget væsentlig, men under Hensyn til Ønsket om, at alle skulde samles om Lovforslaget, og i Erkendelsen af, at der paa andre Punkter er sket Ændringer, som i betydelig Udstrækning beskytter Lejerne paa Omraader, hvor det maa siges at være meget paakrævet, mener jeg alligevel, at det er at foretrække at gaa med til denne Ændring fremfor at fastholde den Bestemmelse, der oprindeligt stod i Lovforslaget, og som jeg ogsaa kan se har sine Vanskeligheder.

Jeg lægger betydelig Vægt paa, at man til Erstatning for den Bestemmelse, der glider ud med Hensyn til de frivillige Forhøjelser, indfører Bestemmelsen om, at der skal gives den paagældende Lejer Meddelelse om, at han er under Lejelovens Beskyttelse med Hensyn til Opsigelse.

Den anden Ændring, som er en Imødekommenhed over for Synspunkter, der har været stærkt fremme fra Lejernes Side, og hvorefter Tofamiliehuse tages med ind under den Beskyttelse, som gælder for andre Lejere, vil blive hilst med Tilfredshed mange Steder. Jeg faar daglig Henvendelser fra Lejere, som er sat ud af saadanne Lejligheder, og som er meget ulykkeligt stillede under de givne Forhold, hvor det er næsten umuligt at skaffe sig et andet Sted at bo. Selv om der meget vel kan anføres ogsaa vægtige Argumenter til Støtte for den Særstilling, som disse Tofamiliehuse hidtil har haft, mener jeg dog, at Forholdene nu er saa alvorlige, at man er nødt til at tage ogsaa denne Kategori af Lejligheder med ind under Beskyttelsesreglerne. Naar jeg indtager dette Standpunkt, er det dog i Tillid til, at de Myndigheder, der har Indflydelse paa disse Forhold, altid vil kunne skride ind mod Lejere, der gør Tilstanden vanskelige og utaalelige for Ejeren. Under de særlige Forhold, hvorunder man nu engang bor i disse Lejligheder, saa nær op ad hinanden, som man gør, og saa afhængige af hinanden, som man er, maa man naturligvis vogte sig for at gaa Ejernes berettigede Interesser for nær.

Der er ingen her i Rigsdagen, som med Glæde er med til at gennemføre Foranstaltninger, der griber saa stærkt ind i Erhvervslivets Forhold, som det maa siges at denne Lovgivning paa adskillige Omraader gør; men jeg mener — som det ogsaa er fremført ved anden Lejlighed under Behandlingen af disse Forslag her i Tinget —, at vi er under Nødvendighedens Lov. Lejerne er for